

OPPASSEN GEBLAZEN . .

Blijspel in drie bedrijven

door

PIET DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPPASSEN GEBLAZEN...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1993 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Thijs Jansma: 20-30 jaar, zakenman

Lies Jansma: 20-30 jaar, fysiotherapeute

Tante Truus: 50-70 jaar, vrijgezellin

Kees Buis: 50-70 jaar, eierhandelaar

Koos Buis: 50-70 jaar, eierhandelaar

Mark de Ridder: 20-40 jaar, trimmer en patiënt

NB. Kees Buis kan met enige tekstaanpassingen ook door een dame gespeeld worden: Toos Buis. Het gemopper op vrouwen wordt hierdoor zeer lachwekkend.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat zien we een modern ingerichte kamer van een zojuist getrouwd stel. De gordijnen zijn nog gesloten. De telefoon gaat, het duurt lang voordat Thijs met een slaperig hoofd de kamer binnen waggelt. Als hij opneemt is er net opgehangen)

THIJS: 'Thijs Jansma.'.....Te laat. Ook dat nog, kom ik daar voor mijn nest uit? *(gooit de hoorn weer op de haak)* Wie belt er ook in vredesnaam midden in de nacht naar iemand die de vorige dag is getrouwd? Dan moet de nood ook wel erg hoog zijn.

LIES *(vanuit de slaapkamer)*: Wie was daar?

THIJS: Een of andere halve zool die niet kan klok kijken en die net de hoorn op de haak gooide toen ik opnam. Eens kijken of Thijs al op is, leuk, héél leuk, vind je ook niet? *(doet gordijnen open, er stroomt veel licht de kamer in. Meteen doet hij ze weer dicht)* Tjonge, het is later dan ik dacht.

LIES: Ga je er uit Thijs?

THIJS: Nee, ik ben er al uit. Er was telefoon. Een of andere slavendrijver.... Ach, laat ook maar.

LIES: Kruip er maar weer snel in, kom.

THIJS: Dat doe ik maar al te graag. 'Here I come', Turbo Thijs! *(schraapt net als een paard met een voet over de grond. Als hij twee passen in de richting van de slaapkamer heeft gezet, gaat de telefoon weer)* Potverdorie, alsof iemand ons bespioneert. *(kijkt voorzichtig door de gordijnen, vertrouwt het zaakje niet)*

LIES: Het zal je moeder wel wezen! *(dat had ze beter niet kunnen zeggen)*

THIJS: Ja, of die van jou! Die kan ook zo verdraaid leuk uit de hoek komen. Ik kan mijn ogen vaak niet droog houden, wat is dat lachen zeg. *(sluipt naar de telefoon, neemt snel op)* Thijs Jansma! Hebbes! Nee, weer mis. *(gaat naast de telefoon zitten)* Zo en heb het lef om nog eens te bellen.

LIES: Willen die mispunten onze huwelijksweek ook nog bederven? Kunnen ze ons deze ene week niet met rust laten? Dit is het toppunt!

THIJS: Het zijn misbaksels, barbaren! Maar het zal niet weer gebeuren, ik zal ze een stap voor zijn. *(legt de hoorn naast het toestel)* Zo, probeer er nu maar eens tussen te komen.

LIES *(komt op in een ochtendjas en op blote voeten)*: Heb je hem te pakken, Thijs?

THIJS *(loopt naar haar toe)*: Ja, en weet je wat hij zei?

LIES: Hoe zou ik dat nou kunnen weten?

THIJS: Toet... Kom hier met je lekkere toet. *(geeft haar een kus)*

LIES: Zo hoor ik het graag.

THIJS: Ik ook, maar dan wel liever in bed, dat is wel zo gemakkelijk.

LIES: Wat zullen we doen, scheetje? *(geeft Thijs een zoen)* Blijven we er bij staan of zullen we er bij gaan liggen?

THIJS *(wil op zijn horloge kijken, maar hij heeft hem nog niet omgedaan)*: Hoe laat is het eigenlijk, ik heb het vel over been.

LIES: Kan jou dat wat schelen? Deze week heb je geen horloge nodig. We hoeven niets deze week. We zijn vrij, zo vrij als een vogeltje. We kunnen doen, maar vooral laten waar we zin in hebben. We leven zonder tijd, eten wanneer we daar zin in hebben, slapen als we moe worden. Mijn liefje, wat wil je nog meer.

THIJS: Je hebt groot gelijk. We hebben lak aan alles en iedereen. Geen mens die ons lastig valt.

LIES: Ik vind dat toch zo'n lekker gevoel; vrijheid, blijheid. Je hoeft je nergens aan te houden, helemaal je eigen wil volgen, je niet door andere mensen iets laten opdringen. Heerlijk.

THIJS: Tjonge jonge, wat ben jij romantisch en filosofisch op de vroege morgen.

LIES *(loopt naar de tuindeur)*: Hele dagen doorbrengen in de tuin tussen de mooiste bloemen en vlinders. Elke dag een stralende zon.....

THIJS: Elke dag, dat is ook saai, een bui op z'n tijd kan geen kwaad natuurlijk.

LIES: Natuurlijk niet, maar laat het dan maar 's nachts regenen.

THIJS: Wel ja, en het liefst ook nog geld. Want zonder kan je dat mooie leventje natuurlijk wel op je buik schrijven.

LIES: Hè, altijd als ik aan het fantaseren ben, kom jij weer met een koude douche. Je bent zo koud en zakelijk. Je laat me nooit lekker dagdromen.

THIJS: Natuurlijk wel, maar ik wil niet dat je te ver weg zweeft, want als je dan weer met je beide benen op de grond komt, is het leven wel erg hard. Dat wil ik je maar liever besparen, snap je?

LIES: Jawel, koele kikker. *(haalt Thijs weer aan)*

THIJS: Zijn we eruit? Ik bedoel blijven we staan of gaan we liggen?

LIES *(kijkt op haar horloge)*: Verdraaid, al tien uur! Laten we er maar niet weer in kruipen.

THIJS: Wie wilde hier een week lang niet op de klok kijken? Als ik mij niet vergis was dat mijn Liesje. *(geeft haar een kus)* Wil je misschien wat eten of kan je deze week van de wind en de liefde leven?

LIES: Dat zou je wel willen, lekker goedkoop, hè.

THIJS *(doet de gordijnen open, Lies schrikt van al het licht)*: Mensen, mensen, mensen, ontwaakt, het is dag, het zonnetje straalt....

LIES: Schreeuw niet zo en doe alsjeblieft de gordijnen weer dicht.

THIJS: Het is allang licht. Als we de gordijnen dicht laten, denken de burens dat er iets bij ons niet in orde is. Want reken er op dat de sociale controle in zo'n dorp groot is. De muren hebben hier oren. Bij het minste of geringste staan ze op je stoep om het naadje van de kous te weten.

LIES: Als er iets is waar ik nu absoluut geen trek in heb, is het wel burens bezoek.

THIJS: Precies, maar maak ze dat in zo'n dorp maar eens wijs. Je bent verplicht mee te doen. Er valt natuurlijk wat voor te zeggen, maar het komt vaak nogal ongelegen. Enfin, we moeten maar wat meedoen, anders liggen we er helemaal uit.

LIES: Dat mag dan wel zo zijn, maar ik wens niet door het dorp geleefd te worden. Jij misschien wel, maar ik in geen geval!

THIJS: Denk je dat ik dat wil? Hoe kom je daarbij?

LIES: Jij laat je altijd van alles aanpraten. Jij bent zo burgerlijk en jij past je altijd aan andere mensen aan. *(na-afend)* Want, het zijn klanten en de klant is koning, er moet brood op de plank komen.

THIJS: Wel, wel, hoor toch. Jij moet niet zo hoog van de toren blazen want er moet inderdaad brood op de plank komen. En dan kan ik toch moeilijk alles aan mijn laars lappen. *(legt in de loop de hoorn weer op de haak)* Bovendien ben jij niet veel beter.

LIES: Ikke? Hoezo?

THIJS *(loopt naar de deur van de praktijk - ruimte van Lies, die fysiotherapeute is)*: Wie moest met alle geweld haar eigen studieschuld terug verdienen? Je hebt toch niet voor niets zo'n dure behandelkamer laten inbouwen, toch? Die heb je niet alleen voor mijn kwaaltjes laten inrichten, ik wil natuurlijk wel graag jou eerst patiënt zijn. Je mag van mij meteen los branden.

LIES: Liever niet, jij bent een lastige patiënt.

THIJS: Zo kan het wel weer, ik een lastige patiënt? Wat mankeert er nou weer aan mij?

LIES: Precies, jij weet zelf niet wat jou mankeert, waar moet ik dan beginnen. Bovendien wil ik deze week nog geen voet in die kamer zetten.

THIJS: Het ziet er in elk geval heel mooi uit. Je zou zin krijgen in een of ander kwaaltje. Je boft toch maar met je tante Truus, wat een suikertante is dat zeg!

LIES: Ja, het is niet zo gek een oud vrijster in de familie te hebben die bovendien nog goed in de slappe was zit ook.

THIJS: Ze moet wel erg ingenomen zijn met haar nichtje, anders had ze dat geld nooit uit die oude sok gehaald.

LIES: Ze is inderdaad gek met mij. Ze zal, denk, ik wel snel langs komen om te zien wat er met haar geld is gedaan, denk je niet?

THIJS: Dat denk ik zeker, al moet ik er niet aan denken. Het is een best mens, ze heeft de hele inrichting betaald, maar je moet haar niet te veel over de vloer hebben. Ik hoop dat ze haar visite nog een weekje uit kan stellen.

LIES: Dat hoop ik ook, ik moet er niet aan denken zeg. Ik zie haar hier al trots rond stappen en wij maar toneelspelen. *(doet dat)* 'Oh, tante, u hier, wat leuk, wat een verrassing! Nee, natuurlijk, kom er in, voor u staat de deur hier altijd wagenwijd open. Eerlijk.'

THIJS: Laat dat eerlijk maar achterwege, want dat meen je niet.

LIES: Al het andere is ook gelogen, dompie! Maar ik moet toch doen alsof ik het meen. 'U blijft natuurlijk eten, toch, ja natuurlijk. Gezellig.'

THIJS: En tante doet het nog eens dunnetjes over. 'Natuurlijk en dan heb ik nog een verrassing voor jullie.'

LIES: 'O, tante, dat had u nou niet moeten doen.'

THIJS: 'Ik was van plan om twee weken bij jullie te komen logeren, is dat een verrassing of niet?'

LIES: 'Twee weken!? Maar tante waaraan hebben wij die eer te danken?'

THIJS EN LIES *(samen)*: Baaaahhhh!!!! *(barsten in lachen uit)*

LIES *(vleit zich tegen Thijs aan en houdt haar hand op zijn mond)*: Hou alsjeblieft op, ik moet er niet aan denken.

THIJS: Ik ook niet. Twee weken tante Truus over de vloer, dan ga ik het land uit.

LIES: Genoeg, genoeg, laten we er over ophouden en hopen dat het ons bespaard blijft. Ze begrijpt, denk ik, ook wel dat pas getrouwde mensen niet zitten te springen om bezoekjes van oude tantes.

THIJS: We kunnen van alles gebruiken, behalve tante Truus. Maar wedden dat ze komt? Al was het maar om ons te plagen.

LIES: En alsof het allemaal nog niet erg genoeg is, is ze ook nog eens zo nieuwsgierig als een oud wijf. 'Hoe gaan de zaken, Thijs? Heb je de uitzet voor Lies al bij elkaar geharkt?'

THIJS: 'En, Lies, ben je al in verwachting?' Want je trouwt om kinderen te krijgen, zo denken dergelijke mensen.

LIES: Ja, en als ik jou een kus geef, wat zij toevallig ziet, dan wil zij er ook één. Nee, als tante Truus er is, kan je geen voet verzetten zonder haar. Maar we hebben er zelf schuld aan, hadden we haar maar niet om geld moeten vragen.

THIJS: Dat was al geen gemakkelijke opgave, maar haar als logé in huis te hebben lijkt mij onmogelijk.

LIES: Maar tante is niet de enige die onze huwelijksweek kan bederven.

THIJS: Wie dan?

LIES: Je mag drie keer raden.

THIJS: Verzekeringsagenten.

LIES: Had gekund, maar die bedoel ik niet.

THIJS: Jehova's.

LIES: Die bedoel ik ook niet.

THIJS: Ik geef het op, verklap het maar.

LIES: Die baas van jou. 'Big business.' Het valt mij mee, dat hij nog niet heeft gebeld. Als hij het maar niet was die net belde.

THIJS: Daar hoef je niet bang voor te zijn, ik heb een week vrij gevraagd en dat weet hij maar al te goed.

LIES: Natuurlijk, maar dat is hij weer vergeten. Als hij geld ruikt, dan vergeet hij alles wat hij eerder heeft beloofd en moet Thijs komen opdraven.

THIJS: Voor de baas geldt hetzelfde als voor tante Truus: we zijn deze week onbereikbaar. Trouwens, we zijn voor iedereen onbereikbaar, niemand die ons hier kent. Dus maak je maar niet ongerust. *(meteen daarop klinkt de bel)*

LIES: Dat had je nou niet moeten zeggen.

THIJS: Wie kan dat nou wezen?

LIES: Eén van tweeën; tante of de baas. Maar als je het wil weten, moet je de deur open doen.

THIJS: Ga jij maar.

LIES *(wijst op haar kleren)*: Zo kan ik de deur niet open doen, zeg! Wat zal je baas er wel niet achter zoeken. Nee, doe jij maar open. *(bel gaat voor de tweede keer)* En schiet een beetje op! Misschien is er wel brand. *(Thijs doet open, Lies luistert vanachter de deur mee)* Als het tante Truus maar niet is!

THIJS: Goedemorgen.

KEES: Goedemorgen.

LIES: Gelukkig, het is tante Truus niet, of ze heeft de baard in de keel gekregen. Dat is een pak van mijn hart. *(loopt terug naar de slaapkamer, laat de deur open staan)*

THIJS *(komt op)*: Het is voor jou!

LIES: Voor mij?

THIJS: Het is de buurman, hij heeft eieren in de aanbieding en dacht dat wij wel wat konden gebruiken.

LIES: Eieren? Kippeneieren!!

THIJS: Nee, struisvogeleieren, nou goed! Je doet alsof je nog nooit een ei hebt gezien. En schiet een beetje op, die man kan daar wel wortel schieten.

LIES: Ik kan toch moeilijk in m'n blootje naar die man. Wat moet hij daar wel niet van denken. Laat hem maar even binnen komen.

THIJS: Je hoeft je niet op te tutten hoor, want dat station is onze buurman allang gepasseerd. *(gaat naar de deur)* Komt u verder.

KEES: Goed, maar mijn broer is aan de andere kant eieren aan het venten en als ik er in kom, weet hij niet waar ik uithang, begrijpt u.

THIJS: Weet u wat, dan roept u die broer van u toch. *(komt er weer in)* Zeg maar nee, dan krijg je er twee; hij neemt zijn broer ook nog mee, ze zijn bang dat ze mekaar anders kwijt raken.

LIES: Komt die er ook in?

THIJS: Nee, die blijft op de stoep staan, nou goed! Maar natuurlijk komt hij er ook in.

KEES *(roept)*: Koos! Ko-o-oos! We kunnen hier naar binnen, we krijgen geloof ik koffie met gebak!

LIES: Koffie?! Heb jij ze koffie beloofd?!

THIJS: Welnee, dat zuigt hij uit zijn duim. Die gladjakker nodigt zichzelf uit. *(er wordt geklopt)* Kom maar verder. *(twee ouderwets uitgedoste mannen, elk met een plaat eieren, komen op. Koos heeft een sikje. Ze zijn een beetje dommig, maar Kees is iets minder dom dan Koos. Thijs wil Kees een hand geven. Kees zet zijn eieren op die van Koos. Wanneer Thijs Koos een hand wil geven wordt de handeling herhaald)* Thijs Jansma.

KEES: Kees de Haan.

KOOS: Koos de Haan, broer van Keessie, hier.

LIES *(komt op, het ritueel met de eieren wordt herhaald)*: Lies Jansma. En u bent onze nieuwe burens begrijp ik.

KEES: Kees de Haan, ja, jullie zijn onze nieuwe burens.

KOOS: Koos de Haan, broer van Keessie, hier.

LIES: Wel, waarom gaat u er niet bij zitten? *(schuift een stoel aan)*

KOOS: Keessie, mijn broer, zei dat wij hier maar even binnen moesten gaan want we konden, geloof ik, koffie krijgen.

KEES *(geeft Koos en trap onder tafel)*: Dat heb ik niet gezegd, hoe kom je daar nou bij!

KOOS: Hé, laat dat, je trapt mij tegen mijn scheen. Als je dat niet hebt gezegd, Keessie, dan heb ik dat vast verkeerd verstaan.

LIES: De koffie is nog niet klaar.

KEES: Dat is niet zo erg, we hebben geen haast, Koossie.

KOOS: Wij hebben geen haast, Keessie.

LIES *(maakt een gebaar naar Thijs van hoe heb je het in je hoofd gehaald om deze lui binnen te vragen)*: Nou dan zit er niets anders op, dan ga ik maar koffie zetten.

THIJS: Dus jullie zijn onze burens.

KEES: Ja, van hiernaast.

KOOS: Ja, aan die kant, dus. *(wijst)*

THIJS: Met zo'n naam moet je ook wel in de eierhandel, natuurlijk.
KEES: Wij hebben kippen en de eieren verhandelen wij.
KOOS: Ja, die verkopen wij, dus.
KEES: Dertig cent per stuk! *(wijst naar zijn plaat)*
KOOS: En de kleintjes een kwartje. *(wijst naar zijn plaat)*
THIJS: En daar moeten twee gezinnen van eten?
KEES: Wij zijn niet getrouwd.
KOOS: Keessie en ik wonen samen, dus. Keessie heeft het niet zo op vrouwen. Ze denken dat het geld op mijn rug groeit, zegt Keessie altijd.
THIJS: En omdat uw broer niet getrouwd is, bent u ook niet getrouwd!
KOOS: Keessie zegt, vrouwen....
KEES: Genoeg Koossie, zo kan het wel weer.
LIES *(komt opgewekt op)*: Dus wij wonen naast een eierhandel, begrijp ik.
KEES: Zo, is dat. Dertig cent per stuk. *(wijst naar zijn plaat)*
KOOS: En de kleintjes een kwartje.
LIES: Doe mij maar tien.
KEES: Groten?
KOOS: Of kleintjes?
LIES: O, doen jullie dat zo? U hebt de groten en uw broer de kleintjes. Wel doe mij dan van beide maar vijf, anders krijgen jullie misschien ook nog ruzie. *(af om koffie te halen)*
KEES: Dat zijn vijf groten....
KOOS: En dat zijn, als ik het goed heb, vijf kleintjes.
KEES: Dat wordt vijf keer dertig, is een daalder en vijf keer...
KOOS: Ik kan zelf wel rekenen, Keessie. Vijf keer een kwartje is een vijf en twintig. Als ik het goed heb. Dan is dat met elkaar twee -vijf –en -tachtig, als ik het goed heb.
THIJS: Tweevijfenzeventig, inderdaad.
KOOS: Natuurlijk, maar ik zat er niet ver naast. *(Koos heeft boekje en potlood klaar)* Twee-vijf-en-zeven-tig. *(schrijft)*
THIJS: Moet ik misschien de groten en de kleinen ook nog apart betalen, of mag het wel in één koop? *(legt een briefje van tien gulden op tafel)*
KOOS: Dat hoeft niet per se. Keessie rekent wel even met u af.
LIES: En toen was er koffie. Koffie met koek, voor minder zullen jullie het wel niet doen. Alsjeblieft.
KEES: Dank u wel. Dat ziet er goed uit. *(houdt een stuk koek omhoog)*
We boffen maar Koos, we vallen met de neus in de boter.
KOOS: Zeg dat wel Keessie, we boffen maar weer. We waren nog niet overal geweest, we moesten nog naar mevrouw Dijkstra, maar dat was eigenlijk onze laatste kans.
THIJS: Hebben is hebben en krijgen is de kunst. U hebt groot gelijk.

KEES: Als ik vragen mag, waar komen jullie vandaan?

THIJS: Wij komen uit de stad.

KOOS: Tjonge, jonge, uit de stad helemaal.

LIES: Het valt mij wel een beetje tegen dat jullie niet aan mij hebben gedacht. Jullie zijn beiden niet getrouwd toch?

THIJS: Nee, ze hebben alleen maar kippen. Jammer, maar helaas.

KOOS: Keessie heeft het niet zo op vrouwen. Keessie zegt altijd dat hij liever geen molensteen om zijn nek heeft.

LIES: Heb je dat gehoord Thijs, je hebt een molensteen om je nek hangen.

KEES: Alles goed en wel, als u eens hulp nodig hebt, dan kunt u altijd bij ons aankloppen.

KOOS: Ja, Keessie is er wel.

KEES: Of Koossie.

THIJS: Zo hoor ik het graag, je weet maar nooit waar je de burens nog eens voor nodig bent. Voor mijn werk ben ik vaak de deur uit en mocht Lies eens hulp nodig hebben dan is het prettig te weten dat ze ergens kan aankloppen. Omgekeerd geldt natuurlijk ook, als wij jullie kunnen helpen dan doen we dat graag.

KEES: Jullie kunnen op ons rekenen, voor ons geldt: 'een goede buur is beter dan een verre vriend.'

LIES: Jullie moeten nou niet meteen denken dat ik de deur bij jullie plat loop, ik heb mijn werk als fysiotherapeut en dat is een drukke baan.

KEES: Juist ja.

KOOS: Zo, dus, u bent visio.... viezepeut, wel ja....

THIJS *(de telefoon gaat Thijs en Lies kijken elkaar vragend aan. Thijs neemt op)*: Thijs Jansma. *(Kees staat op en zoekt zijn portemonnee)* Nu, op stel en sprong?! Vandaag nog! Maar luister eens, dat....

LIES *(heeft onmiddellijk door wie er aan de telefoon is)*: Je laat je niet overhalen hoor Thijs!

THIJS: Dat hadden we niet afgesproken, ik zou.... Ja, ja, later veertien dagen vrij, mmmm.

LIES *(begint boos te worden)*: Ja, ja, later! Maar dan zijn we niet meer 'pas getrouwd'. Ik heb wel door waar dit op uitdraait. Je houdt je poot stijf, hoor, je laat je niet lijmen, pas op!

THIJS: Dat zal allemaal best, maar we zijn nu 'pas getrouwd' en dat kunnen we niet een tweede keer doen.... Ook nog dubbel betaald?!

LIES: Daar zal je het hebben, de zwakke plek van Thijs, nou gaat ie door de knieën. Voor geld is alles te koop, zelfs iemands wittebroodsweek. *(richt zich tot Kees en Koos)* Het is wel zo'n slappeling, hè, hij laat zich door iedereen beetnemen. Wedden dat hij het doet?! Hij doet het, ik weet het zeker. Wat vinden jullie daarvan?

KOOS: Tja, ik weet het niet, wij hebben geen telefoon.

THIJS: Als het niet anders kan, dan moet het maar. Maar ik zal eerst even met Lies overleggen. Maar ik hou u aan uw woord.

LIES: Jij grote lamzak, jij moet je aan je eigen woord houden. Zo zijn we niet getrouwd!

THIJS: Een beetje minder kan ook wel, de burens zijn erbij!

LIES: Kan me niks schelen, ze mogen best weten naast welke zakkenwasser ze wonen. Wat mij betreft, vertellen ze het het hele dorp door.

THIJS: Lies, bedaar, de baas wil dubbel en dwars uitbetalen.

LIES: Jij denkt dat alles maar te koop is. Wil je misschien een tweede keer met me naar het gemeentehuis? Er is maar één huwelijksweek! Maar ik had niets anders verwacht, die baas van jou is ook zo'n gluiperd, hij wilde zo graag weten waar onze huwelijksreis naar toe ging en jij hebt het je natuurlijk laten ontfutselen. Natuurlijk, zo is Thijs.

THIJS: Maar, begrijp dat dan, we kunnen een reuze order binnenslepen. Zo'n kans kunnen we niet laten schieten.

LIES: Laat die baas van je de kastanjes zelf uit het vuur halen!

THIJS: Dat kan niet en dat heb ik je ook al eens uitgelegd! Hij kan van alles, maar dat ene, dat kan hij nou net niet. Toe, Liesje, wees nou eens redelijk. *(ondertussen weten Kees en Koos zich geen houding te geven)*

LIES: Redelijk!! Ikke!! Jij moet de zaken niet omdraaien, baasje. Ik ben redelijk, je moet eens naar jezelf kijken. Meneer zit in de wittebroodsweek en wat doet meneer? Hij gaat naar zijn werk. Dan vraag ik jullie, wie is hier onredelijk?

KOOS: Wij zijn niet getrouwd, dus... Keessie zegt altijd dat men aan vrouwen en kinderen geen aandacht moet geven.

KEES: Zo kan het wel weer Koossie!

LIES: Alle mannen zijn ontzettende grote sufkoppen, stuk voor stuk, allemaal! *(kijkt naar de twee mannen en doet heel lief)* Weet je wat, ga jij maar naar de baas, ik vermaak me wel zolang met een van deze twee. *(loopt naar Kees en legt een hand op zijn schouder. Kees heeft een plaat met eieren in zijn hand)*

KOOS: Voorzichtig Keessie, geef mij zolang die eieren maar.

LIES: Wat denkt u, wij zullen ons best vermaken zonder Thijs.

KOOS: Zeker, wij hebben immers net beloofd, dat wij elkaar zouden helpen als dat nodig is. En voor Keessie en mij geldt, 'een man een man, een woord een woord.' Zo is het toch Keessie?

KEES: Ja, maar of het zo moet?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto